

skabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9. Imidlertid er det kun enkelte af de nævnte finansieringsinstitutter, der har søgt og opnået skattefrihed efter nævnte bestemmelse. De øvrige er undergivet almindelig selskabsbeskatning. Det er ikke fundet rimeligt at overføre samtlige de omhandlede finansieringsinstitutter til beskatning efter lovforslagets regler. I stedet er der tillagt ministeren for skatter og afgifter en bemyndigelse til at tage stilling til, hvorvidt beskatning kan ske efter reglerne i lovforslaget. Bemyndigelsen vil blive administreret efter de retningslinier, som er fulgt ved bevilling af skattefrigørelse efter bestemmelsen i selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9.

Tilsynet med Banker og Sparekasser har tilsyn med ovennævnte institutioner.

Endelig er der enkelte finansierings- og kautionstinstitutter inden for handel, håndværk m.v., der har opnået garantier ifølge særlig lov.

Til § 2

Der henvises her til selskabsskattelovens gældende regler om skattepligtens indtræden og ophør m.v., jfr. selskabsskattelovens §§ 4-7.

I bestemmelsen foreslås desuden, at overgang fra et skattesystem til et andet - f.eks. fra selskabsskattelovens regler til de her foreslåede regler eller f.eks. fra reglerne om arbejdsmarkedssammenslutninger til reglerne om andre foreninger - først skal have virkning fra udgangen af det regnskabsår, hvori den ændring, der bevirker overgangen fra det ene system til det andet, finder sted.

Hvis ændringerne medfører, at den skattepligtige må anses for likvideret, finder disse regler ikke anvendelse.

Til § 3

Denne bestemmelse regulerer omfanget af den skattepligtige indkomst for fonde, foreninger, der ikke kan anses for arbejdsmarkedssammenslutninger, og for realkreditinstitutter m.v.

Efter forslaget skal disse skattepligtige principielt beskattes efter almindelige regler som gældende for aktieselskaber med de undtagelser, der følger af de foreslåede særlige fradragsregler. I modsætning hertil står opgørelsen af den skattepligtige indkomst for arbejdsmarkedssammenslutninger, der er reguleret ved § 8.

Den skattepligtige indkomst skal herefter opgøres med udgangspunkt i de retningslinier, der er fastlagt i selskabsskattelovens §§ 8-13. Den praksis, der er udviklet omkring beskatningen af aktie-

selskaber, vil være vejledende for de af forslaget omfattede skattepligtige. Eksempelvis vil praksis omkring pengeinstitutters hensættelse til imødegåelse af tab - enten på grundlag af procentvise beregninger eller på grundlag af vurderinger af de enkelte engagementer - være vejledende for indkomstopgørelsen for kreditinstitutter og lignende.

Efter § 3, stk. 1 og 2, og den tilsvarende bestemmelse i § 8, stk. 1 og 3, er registreringspligtige foreninger fuldt ud skattepligtige af indkomst fra erhvervsmæssig virksomhed - herunder indkomst fra erhvervsmæssig omsætning med medlemskredsen - jfr. de for aktieselskaber gældende regler.

Fonde, foreninger og institutter kan i den øvrige indkomst foretage et bundfradrag, der foreslås fastsat til 25.000 kr. for fonde og institutter og 200.000 kr. for foreninger. Herefter skal renteindtægter, udbytteindtægter, skattepligtige avancer m.v. og kontingenter (for så vidt angår de i § 1, nr. 2, nævnte foreninger) alene beskattes, når den samlede indkomst herved overstiger 25.000 kr., respektive 200.000 kr.

Den i § 3, stk. 2, nævnte indkomst ekskl. indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed opgøres efter fradrag af renteudgifter og eventuelle driftsudgifter, der vedrører de indtægter, der reduceres med bundfradraget, men inden fradrag for de i § 4 og 5 nævnte uddelinger og hensættelser.

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, vil fonde i almindelighed være skattepligtige af gaver. Dette vil udløse beskatning hos modtagerfonden i det omfang, modtagne gaver ikke løbende videreudloddes, typisk til opfyldelse af modtagerfondens almennyttige eller almenvælgende virksomhed.

Denne konsekvens vil stille fonde, der enten oprettes eller hvis grundkapital udvides ved gave-dispositioner, væsentligt ringere end fonde oprettet ved testamentariske dispositioner. Derfor foreslås det, at gaver til tilvejebringelse eller udvidelse af en fonds grundkapital efter konkret vurdering kan fritages for beskatning, jfr. § 3, stk. 3, nr. 1 og 2.

Dispensation efter disse bestemmelser vil imidlertid i et vist omfang blive modsvaret af en pligt til at svare gaveafgift, jfr. forslaget § 3, stk. 4.

Efter denne bestemmelse fastsætter ministeren for skatter og afgifter nærmere regler om afgifts-pligt for fonde, der i henhold til § 3, stk. 3, nr. 1 og 2, er fritaget for indkomstbeskatning af gaver til tilvejebringelse eller udvidelse af fondskapitalen.

Afgørelserne om, *hvorvidt* der kan gives dispensation eller ej, *hvorvidt* der i stedet for indkomstskat skal svares afgift samt *med hvilken sats*, der i